

Vec C-120/24

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

15. február 2024

Vnútroštátny súd:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

14. február 2024

Žalobkyňa v prvostupňovom konaní a odvolateľka:

„Unigames“ UAB

Žalovaný v konaní na prvom stupni a odporca:

Lošimų priežiūros tarnyba prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

[omissis]

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

(Najvyšší správny súd Litvy)

UZNESENIE

14. februára 2024

[omissis]

Senát Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Najvyšší správny súd Litvy) v rozšírenom zložení [omissis] [zloženie súdu] [omissis] na zasadnutí súdu na základe písomného odvolacieho postupu preskúmal správnu vec týkajúcu sa odvolania, ktoré podala odvolateľka, súkromná spoločnosť s ručením obmedzeným Unigames, proti rozsudku Vilniaus apygardos administracinis teismas (Krajský správny súd Vilnius, Litva) z 10. augusta 2022 v správnej veci týkajúcej sa žaloby, ktorú podala odvolateľka [omissis] proti odporcovi Lošimų priežiūros tarnyba prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (orgán dohľadu nad hazardnými hrami na Ministerstve financií Litovskej republiky), s cieľom dosiahnuť zrušenie uznesenia.

Senát v rozšírenom zložení

rozhodol takto:

I.

- 1 Prejednávaná vec sa týka sporu medzi odvolateľkou, súkromnou spoločnosťou s ručením obmedzeným Unigames, ktorej bolo vydané povolenie č. 0118 prevádzkovať hazardné činnosti prostredníctvom hracích automatov kategórie B (ďalej len „odvolateľka“), a odporcom, orgánom dohľadu nad hazardnými hrami na Ministerstve financií Litovskej republiky (ďalej len „odporca“ alebo „orgán“), pokiaľ ide o Tarnybos direktoriaus 2022 m. gegužės 19 d. įsakymas Nr. DIE-314 „Dėl atlikto UAB „Unigames“ neplaninio specialiojo patikrinimo pagal 2021 m. spalio 14 d. pavidimą patikrinti Nr. PT-36-(7.3)“ (uznesenie riaditeľa orgánu č. DIE-314 z 19. mája 2021 týkajúce sa neplánovanej mimoriadnej inšpekcie spoločnosti „Unigames“ UAB vykonanej v súlade s uznesením o inšpekcii č. PT-36-(7.3) zo 14. októbra 2021) (ďalej len „uznesenie“).

Právny rámec. Právo Únie

- 2 V článku 5 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535 z 9. septembra 2015, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (kodifikované znenie), (ďalej len „smernica 2015/1535“) sa uvádza:

„1. Členské štáty okamžite oznámia Komisii, s výhradou článku 7, všetky návrhy technických predpisov okrem tých prípadov, keď ide len o prevzatie úplného textu medzinárodnej alebo európskej normy, pričom v takomto prípade postačí informácia o príslušnej norme; členské štáty oznámia Komisii aj dôvody, pre ktoré je prijatie takéhoto technického predpisu potrebné, keď tieto dôvody nebudú zjavné už z návrhu technického predpisu.

Ak je to potrebné a ak sa tak neurobilo už pri predbežnom oznámení, členské štáty Komisii súčasne oznámia aj znenie základných zákonných alebo regulačných ustanovení, ktoré sa predmetnej veci priamym a zásadným spôsobom týkajú, a znalosť ich znení je potrebná na posúdenie dopadu návrhu technického predpisu.

Členské štáty musia v súlade s podmienkami uvedenými v prvom a druhom pododseku tohto odseku opätovne oznámiť Komisii návrh technického predpisu, ak v ňom vykonajú také zmeny, ktoré majú za následok významnú zmenu jeho rozsahu pôsobnosti, skrátenie časového plánu, pôvodne predpokladaného pre jeho implementáciu, prídanie špecifikácií alebo požiadaviek alebo ich sprísnenie.

...“

- 3 V článku 1 ods. 1 písm. b) smernice 2015/1535 sa „služba“ vymedzuje ako „každá služba poskytovaná informačnou spoločnosťou, to jest každá služba, ktorá sa bežne poskytuje za odmenu, na diaľku, elektronickým spôsobom a na základe individuálnej žiadosti príjemcu služieb.

Na účely tohto pojmu:

- i) „na diaľku“ znamená, že služba sa poskytuje bez toho, aby pri tom boli obe strany súčasne prítomné;
- ii) „elektronickým spôsobom“ znamená, že služba sa z miesta pôvodu odošle a na mieste určenia prijíma prostredníctvom elektronického zariadenia, určeného na spracovávanie (vrátane digitálneho komprimovania) a uskladňovanie údajov a je úplne vysielaná, prenášaná a prijímaná po drôte, prostredníctvom rádiových vln, optickým spôsobom, alebo inými elektromagnetickými prostriedkami;
- iii) „na základe individuálnej žiadosti príjemcu služieb“ znamená, že služba sa prostredníctvom prenosu údajov poskytuje na individuálnu žiadosť.

Indikatívny zoznam služieb, ktoré nespádajú pod tento pojem, je uvedený v prílohe I.“

- 4 V článku 1 ods. 1 písm. e) smernice 2015/1535 sa uvádza, že „pravidlá vzťahujúce sa na služby“ sú požiadavky všeobecnej povahy, ktoré sa vzťahujú na zriaďovanie a vykonávanie služieb v zmysle písmena b), najmä ustanovenia týkajúce sa poskytovateľa služby, služieb ako takých a ich príjemcu a vylučujúce všetky pravidlá netýkajúce sa špecificky služieb tak, ako sú vymedzené v uvedenom písmene.

Na účely tohto pojmu:

i) sa pravidlo považuje za pravidlo osobitne určené pre služby informačnej spoločnosti vtedy, ak so zreteľom na jeho dôvodovú správu a jeho vykonávaciu časť je špecifickým cieľom a zámerom všetkých alebo niektorých z jeho ustanovení regulovanie takýchto služieb, vykonávané explicitným a cieľovým spôsobom;

ii) sa pravidlo nepovažuje za pravidlo osobitne určené pre služby informačnej spoločnosti vtedy, ak tieto služby ovplyvňuje iba nepriamym alebo náhodným spôsobom.“

5 „Technický predpis“ je v článku 1 ods. 1 písm. f) smernice 2015/1535 vymedzený ako „technické špecifikácie a ďalšie požiadavky alebo pravidlá o službách vrátane príslušných správnych opatrení, dodržiavanie ktorých je v prípade predaja, poskytovania služieb, zriadenia poskytovateľa služby alebo používania služby v členskom štáte alebo na väčšej časti jeho územia *de jure* alebo *de facto* povinné, ako aj zákony, predpisy alebo administratívne opatrenia členských štátov, okrem tých, ktoré sú uvedené v článku 7, ktoré zakazujú výrobu, dovoz, predaj [uvedenie na trh – *neoficiálny preklad*] alebo používanie výrobku alebo ktoré zakazujú poskytovanie alebo používanie služby alebo usadenie sa subjektu ako poskytovateľa služby.

Medzi *de facto* technické predpisy patria:

i) zákony, predpisy alebo administratívne opatrenia členského štátu, ktoré odkazujú buď na technické špecifikácie alebo na iné požiadavky, alebo pravidlá o službách, alebo na profesijné pravidlá alebo pravidlá správnej praxe, ktoré obratom odkazujú na technické špecifikácie alebo iné požiadavky alebo pravidlá o službách, dodržiavanie ktorých tvorí predpoklad súladu s povinnosťami vyplývajúcimi z týchto zákonov, predpisov alebo správnych opatrení;

ii) nezáväznú dohodu, kde je jednou zo zmluvných strán orgán verejnej moci, a ktoré vo všeobecnom záujme zabezpečujú súlad s technickými špecifikáciami alebo inými požiadavkami alebo pravidlami o službách, s výnimkou špecifikácií vzťahujúcich sa na ponukové konania verejného obstarávania;

iii) technické špecifikácie alebo iné požiadavky alebo pravidlá o službách, súvisiace s fiškálnymi alebo finančnými opatreniami, ktoré ovplyvňujú spotrebu výrobkov alebo služieb podporovaním súladu s takýmito technickými špecifikáciami alebo inými požiadavkami alebo pravidlami o službách; nepatria sem technické špecifikácie ani iné požiadavky alebo pravidlá o službách, ktoré súvisia s vnútroštátnymi systémami sociálneho zabezpečenia.

Patria sem technické predpisy, ukladané orgánmi určenými členskými štátmi a nachádzajúcimi sa v zozname, ktorý je vypracovaný a aktualizovaný, ak je to potrebné, Komisiou v rámci výboru uvedeného v článku 2.

Rovnaký postup sa použije aj pre aktualizáciu tohto zoznamu.“

Právny základ. Vnútroštátne právo

- 6 V článku 10 ods. 19 Lietuvos Respublikos azartinių lošimų įstatymas [zákon Litovskej republiky o hazardných hrách (v znení zákona č. XIV-337 z 20. mája 2021, ktorý je pre prejednávanú správnu vec relevantný), ďalej len „zákon o hazardných hrách“] sa uvádza: „V Litovskej republike sa zakazuje podnecovanie k účasti na hazardných hrách šírením informácií alebo vykonávaním činností na účely presvedčania v akejkoľvek forme a akýmkoľvek prostriedkami vrátane osobitných podujatí, skúšobných hier, propagácie, zliav, darov a podobných stimulov, ktoré poskytuje sám prevádzkovateľ hazardných hier na účely podnecovania k účasti na hazardných hrách alebo hazardných hrách na diaľku.“
- 7 V článku 10 ods. 19 zákona o hazardných hrách v znení, ktoré bolo platné do zmeny prijatej zákonom z 20. mája 2021 (v znení zákona č. XII-1734 z 21. mája 2015), sa uvádzalo, že „v Litovskej republike sa zakazuje podnecovanie k účasti na hazardných hrách týmito spôsobmi:
1. že sa hráčovi poskytne právo na získanie darov od prevádzkovateľa hazardných hier, a to buď okamžite alebo v určitej lehote po účasti na hazardnej hre;
 2. prevádzkovaním hier alebo súťaží, skúšobných hier alebo iných podujatí, ktoré podnecujú k účasti na hazardných hrách, vrátane hazardných hier na diaľku, mimo herní alebo webového sídla prevádzkovateľa hazardných hier.“

Relevantné skutočnosti

- 8 Odborníci z oddelenia inšpekcií orgánu získali pri kontrole webového sídla odvolateľky na <https://uniclub.lt/> tieto informácie: „43 nových hier Spearhead Explosion!“, „Automaty ELK. 25 hracích automatov!“, „Najžiadanejšie hry“, „Turbo vyplácanie. Vyplatené za pár sekúnd!“, „Vklady/výbery 24/7. Revolut je tu“, „Vyberte si z viac ako 1000 kasínových hier“, „... kliknite na ponuku Vytvoriť stávkú a kombinujte rôzne podujatia v tých istých zápasoch! U nás tento nástroj platí pre širokú škálu športov a kombinácií! ...“, „Výber peňazí! Vyplácanie pred koncom zápasu!“, „Sme iní vďaka svojim skúsenostiam, vymoženostiam, kvalite a inováciám“, „Používanie nášho portálu hazardných hier je mimoriadne pohodlné a jednoduché. Všetko je navrhnuté tak, aby ste si oddýchli a zabavili sa“, „Kasínové hry od tých najlepších vývojárov“, „Rýchle vklady a výbery“ atď. Odporca tieto informácie považoval za porušenie zákazu nabádania k účasti na hazardných hrách (článok 10 ods. 19 zákona o hazardných hrách).
- 9 Neplánovaná inšpekcia u odvolateľky na návrh riaditeľa orgánu odhalila nezákonné konanie a viedla k prijatiu uznesenia [omissis], v ktorom: 1. sa konštatovalo, že porušovanie zákona odvolateľkou nebolo k dátumu prijatia uznesenia napravené, keďže na jej webovom sídle sú naďalej zverejnené

informácie, ktorých účelom je upozorňovať na ponuku odvolateľky a podnecovať k hazardným hrám prostredníctvom propagačných viet alebo slov alebo upozorniť na dôveryhodnosť odvolateľky, exkluzívnosť jej webového sídla alebo na prvky jej služieb, ktoré predstavujú porušenia zákazu podnecovania k účasti na hazardných hrách (článok 10 ods. 19 zákona o hazardných hrách); 2. sa konštatovalo, že informácie zaznamenané a zverejnené na webovom sídle odvolateľky v období od 13. októbra 2021 [omissis] do 3. februára 2022 podnecovali návštevníkov webového sídla odvolateľky k účasti na hazardných hrách na diaľku v rozpore s článkom 10 ods. 19 zákona o hazardných hrách; 3. sa potvrdili závery komisie a odvolateľke sa uložila pokuta vo výške 12 662 EUR za porušenie zákona, ktoré zistila komisia; 4. bola odvolateľka varovaná pred možným pozastavením jej licencie na prevádzku hracích automatov kategórie B v dôsledku zistených porušení; 5. sa od odvolateľky požaduje náprava porušení najneskôr do 20. júna 2022 a 6. sa odvolateľka informuje o tom, že má povinnosť zaplatiť do štátneho rozpočtu pokutu uloženú odporcom, a to v lehote troch mesiacov od prijatia uznesenia [omissis]. V prípade odvolania sa voči uzneseniu [omissis] sa pokuta musí zaplatiť v lehote do troch mesiacov od dátumu nadobudnutia právoplatnosti súdneho rozhodnutia, ktorým sa odvolanie zamietne.

- 10 [omissis] [opakované informácie]
- 11 Súd prvého stupňa potvrdil stanovisko orgánu a žalobu odvolateľky zamietol rozhodnutím z 10. augusta 2022. Uvedený súd nesúhlasil s argumentmi odvolateľky, že došlo k porušeniu postupu pri prijatí článku 10 ods. 19 zákona o hazardných hrách – zákaz podnecovania k hazardným hrám nebol podľa tohto súdu do zákona o hazardných hrách zavedený ako nový, keďže ho tento zákona obsahoval a platil už pred zmenou článku 10 ods. 19 zákona o hazardných hrách, ale formulácia zákazu sa vzťahovala na identifikáciu konkrétnych druhov a prostriedkov podnecovania k hazardným hrám, ktoré sú zakázané. Súd dospel k záveru, že Lietuvos standartizacijos departamentas (Litovská rada pre normalizáciu) nemala v súlade s požiadavkami smernice 2015/1535 povinnosť informovať Európsku komisiu pred tým, ako normotvorca prijal zmenu článku 10 ods. 19 zákona o hazardných hrách, a preto ako neodôvodnené odmietla aj argumenty odvolateľky, že sa na ňu článok 10 ods. 19 zákona o hazardných hrách nemohol vzťahovať.
- 12 Odvolateľka vo svojom odvolaní požaduje zrušenie rozsudku súdu prvého stupňa a prijatie nového rozsudku, ktorým sa jej žalobe vyhovie a uznesenie sa zruší.
- 13 Odporca [omissis] vo svojej odpovedi na odvolanie odvolateľky požaduje, aby bolo odvolanie zamietnuté a aby bol rozsudok súdu prvého stupňa ponechaný bezo zmeny.

Senát v rozšírenom zložení

dospel k týmto zisteniam:

II.

- 14 So zreteľom na skutočnosť, že po zmene zákona o hazardných hrách Európskej komisii nebolo oznámené nové znenie článku 10 ods. 19 zákona o hazardných hrách, v ktorom sa stanovuje zákaz podnecovania k účasti na hazardných hrách, vznikajú v prejednávanej správnej konaní pochybnosti týkajúce sa výkladu článku 1 ods. 1 písm. f) a článku 5 ods. 1 smernice 2015/1535 za okolností prejednávanej veci. [omissis] [povinnosť Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Najvyšší správny súd Litvy) podať návrh v súlade s článkom 267 ZFEÚ]

Klasifikácia predpisu stanoveného v článku 10 ods. 19 zákona o hazardných hrách ako „technického predpisu“ v zmysle článku 1 ods. 1 písm. f) smernice 2015/1535

- 15 V súlade s článkom 5 ods. 1 prvým pododsekom smernice 2015/1535 majú členské štáty okamžite Komisii oznámiť každý návrh technického predpisu s výnimkou prípadov uvedených v tomto ustanovení. Táto povinnosť predchádzajúceho oznámenia sa teda uplatňuje len vtedy, ak je predmetom návrhu technický predpis v zmysle článku 1 ods. 1 písm. f) uvedenej smernice (rozsudok Súdneho dvora z 3. decembra 2020, Star Taxi App SRL, C-62/19, EU:C:2020:980, bod 58). Podľa judikatúry Súdneho dvora nedodržanie povinnosti členského štátu vopred oznámiť takýto návrh spôsobuje neuplatniteľnosť dotknutého „technického predpisu“ voči jednotlivcom či už v trestnom konaní (pozri rozsudok Súdneho dvora zo 4. februára 2016, Sebat Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, bod 84), alebo v spore medzi jednotlivcami (pozri rozsudok Súdneho dvora, James Elliott Construction, C-613/14, EU:C:2016:821, bod 64 a citovaná judikatúra). Vzhľadom na uvedené je v prejednávanej správnej veci najprv potrebné určiť, či ustanovenie, akým je ustanovenie uvedené v článku 10 ods. 19 zákona o hazardných hrách (v znení relevantnom pre prejednávajúcu vec), predstavuje „technický predpis“ v zmysle článku 1 ods. 1 písm. f) smernice 2015/1535.
- 16 V článku 1 ods. 1 písm. f) smernice 2015/1535 sa uvádzajú štyri kategórie technických predpisov: i) „technické špecifikácie“; ii) „iné požiadavky“; iii) „pravidlá o službách“ a iv) „zákony, predpisy alebo administratívne opatrenia členských štátov...“, ktoré zakazujú výrobu, dovoz, [uvedenie na trh] alebo používanie výrobku alebo ktoré zakazujú poskytovanie alebo používanie služby alebo usadenie sa subjektu ako poskytovateľa služby“. Senát vo svojom rozšírenom zložení nemá žiadne pochybnosti o tom, že ustanovenie v príslušnom znení článku 10 ods. 19 zákona o hazardných hrách nepatrí v prejednávanej veci do kategórií „technické špecifikácie“ ani „iné požiadavky“, keďže v prvom prípade sa vnútroštátne opatrenie musí vzťahovať na výrobok alebo balenie a v druhom prípade sa v ňom musí stanovovať podmienka, ktorá môže mať významný vplyv na zloženie, povahu výrobku alebo jeho uvedenie na trh (pozri rozsudok Súdneho dvora z 28. mája 2020, Syndyk Masy Upadłości ECO-WIND Construction S.A. w upadłości, C-727/17, EU:C:2021:492, EU:C:2020:393, body 32, 36 a 40 a citovaná judikatúra). Vzhľadom na to, že sa otázka, ktorá vznikla v prejednávanej veci, netýka výrobkov, pretrvávajú pochybnosti o tom, či vnútroštátne ustanovenie, ktoré je predmetom sporu v prejednávanej správnej

veci, možno klasifikovať ako „pravidlo o službách“ alebo ako „zákon členského štátu, ktorý zakazuje poskytovanie alebo používanie služby alebo usadenie sa subjektu ako poskytovateľa služby“, keďže predmetné vnútroštátne ustanovenie sa v podstate týka služieb prevádzkovania hazardných hier, na ktoré sa vzťahuje zákaz podnecovania k účasti na takýchto hazardných hrách, alebo sa môže chápať ako zákaz nezávislej činnosti podnecovania k účasti na hazardných hrách, ktorá predstavuje jednostrannú činnosť prevádzkovateľa hazardných hier a nespĺňa podmienky „služby“ stanovené v článku 1 ods. 1 písm. b) smernice 2015/1535, keďže nespĺňa kritérium, že musí byť poskytovaná „na základe individuálnej žiadosti príjemcu služieb“.

- 17 Keďže sa smernicou 2015/1535 zrušila smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998 o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov a príslušné ustanovenia smernice 2015/1535 majú v podstate rovnakú pôsobnosť ako príslušné ustanovenia smernice 98/34/ES, judikatúra Súdneho dvora týkajúca sa uvedenej smernice je v zásade uplatniteľná aj na smernicu 2015/1535 [pozri analogicky rozsudok Súdneho dvora zo 17. júna 2021, *Mircom International Content Management & Consulting (M.I.C.M.) Limited*, C-597/19, EU:C:2021:492, EU:C:107:393, bod 107 a citovaná judikatúra]. Súdny dvor v rámci svojho posúdenia pravidiel vzťahujúcich sa na hazardné hry v Nemecku už vysvetlil, že niektoré z ustanovení nemeckej právnej úpravy hazardných hier možno považovať za „pravidlá vzťahujúce sa na služby“, keďže sa týkajú „služby poskytovanej informačnou spoločnosťou“ v zmysle článku 1 bodu 2 smernice 98/34. Tieto ustanovenia zahŕňajú zákaz ponúkať hazardné hry na internete stanovený v § 4 ods. 4 nemeckej právnej úpravy hazardných hier, výnimky z tohto zákazu vymenované v § 25 ods. 6 uvedenej právnej úpravy, obmedzenia možnosti ponúkať stávky na športové podujatia telekomunikačnými prostriedkami na základe § 21 ods. 2 uvedenej právnej úpravy, ako aj zákaz šíriť reklamu na hazardné hry na internete alebo telekomunikačnými prostriedkami podľa § 5 ods. 3 tej istej právnej úpravy (pozri rozsudok Súdneho dvora zo 4. februára 2016, *Sebat Ince*, C-336/14, EU:C:2016:72, bod 75). Senát vo svojom rozšírenom zložení konštatuje, že v Litovskej republike nie je zakázané ponúkať (prevádzkovať) online hazardné hry, ale nie je povolené šíriť informácie alebo vykonávať činnosť na účely presvedčania s cieľom podnecovať k účasti na takýchto hazardných hrách v akejkoľvek forme a akýmikoľvek spôsobmi. V tomto smere sa vo vnútroštátnych právnych ustanoveniach špecifikujú podmienky poskytovania hazardných hier a zakazuje sa propagácia služieb v oblasti hazardných hier.
- 18 Vzhľadom na okolnosti prejednávanej správnej veci sa pred senátom v rozšírenom zložení objavila otázka, či predpis stanovený v článku 10 ods. 19 zákona o hazardných hrách v rozsahu, v akom sa vzťahuje na informácie zverejnené na webovom sídle prevádzkovateľa hazardných hier, môže predstavovať „technický predpis“ na základe toho, že patrí do kategórie „pravidlá vzťahujúce sa na služby“ v zmysle článku 1 ods. 1 písm. e) smernice 2015/1535. Je pravda, že pojem „technický predpis“ sa vzťahuje výlučne na predpisy týkajúce sa služieb informačnej spoločnosti, teda služieb poskytovaných na diaľku, elektronickým

spôsobom a na základe individuálnej žiadosti príjemcu služieb (pozri rozsudok z 20. decembra 2017, Bent Falbert, C-255/16, EU:C:2017:983, bod 27). Vzhľadom na okolnosti prejednávanej správnej veci pretrvávajú pochybnosti, či predpis stanovený v článku 10 ods. 19 zákona o hazardných hrách v rozsahu, v akom sa vzťahuje na informácie zverejnené prevádzkovateľom hazardných hier na jeho vlastnom webovom sídle, v skutočnosti spĺňa všetky podmienky „služby“ v zmysle článku 1 ods. 1 písm. b) smernice 2015/1535. S ohľadom na to, že prevádzkovateľ hazardných hier poskytuje návštevníkovi svojho webového sídla službu v oblasti hazardných hier, je prirodzené, že na tomto webovom sídle sa uvádzajú relevantné informácie týkajúce sa hazardných hier vrátane informácií, ktoré podnecujú návštevníka k tomu, aby získal službu v oblasti hazardných hier. Za týchto okolností má senát v rozšírenom zložení pochybnosti o tom, či skutočnosť, že osoba, ktorá pristupuje na webové sídlo prevádzkovateľa hazardných hier, ktoré obsahuje určité informácie o hazardných hrách, s cieľom získať danú službu v oblasti hazardných hier, znamená, že služba sa poskytuje prostredníctvom prenosu údajov na žiadosť dotknutej osoby, čiže „na základe individuálnej žiadosti príjemcu služieb“.

- 19 Senát v rozšírenom zložení preto považuje za potrebné predložiť Súdnu dvoru prejudiciálne otázky, aby objasnil, či vnútroštátne ustanovenie, akým je ustanovenie stanovené v článku 10 ods. 19 zákona o hazardných hrách, predstavuje „technický predpis“ v zmysle článku 1 ods. 1 písm. f) smernice 2015/1535 v rozsahu, v akom sa vzťahuje na informácie o hazardných hrách zverejnené na webovom sídle prevádzkovateľa hazardných hier.

Vnútroštátny právny postup v prípade, že sa Európskej komisii neoznámí zmena predpisu

- 20 Ak sa v odpovedi na prvú otázku potvrdí, že článok 10 ods. 19 zákona o hazardných hrách skutočne predstavuje „technický predpis“, je v takomto prípade relevantná aj otázka, či mal byť oznámený podľa článku 5 ods. 1 smernice 2015/1535. Súdny dvor vo svojej judikatúre vysvetlil, že aby sa nová vnútroštátna právna úprava považovala za technický predpis, ktorý sa musí podľa smernice 98/34 oznámiť, nesmie sa obmedzovať len na opakovanie alebo nahradenie existujúcich technických predpisov už oznámených Komisii, ale musí dopĺňať nové technické špecifikácie alebo ďalšie nové alebo dodatočné požiadavky (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 20. decembra 2017, Bent Falbert, C-255/16, EU:C:2017:983, bod 23 a citovaná judikatúra). Je dôležité, aby hospodárske subjekty členského štátu boli informované o návrhoch technických predpisov prijatých iným členským štátom, ako aj o časovej a územnej pôsobnosti týchto predpisov, aby boli tieto subjekty schopné oboznámiť sa s rozsahom povinností, ktoré im môžu byť uložené, a predvídať prijatie týchto predpisov takým spôsobom, že prípadne prispôbia svoje výrobky alebo služby v dostatočnom čase (pozri rozsudok Súdneho dvora zo 4. februára 2016, Sebat Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, bod 83). Senát v rozšírenom zložení poznamenáva, že zákaz stanovený v článku 10 ods. 19 zákona o hazardných hrách, ktorý bol účinný do 1. júla 2021, mal obmedzenú pôsobnosť, ktorá napriek

tomu, že sa z územného a časového hľadiska nezmenila, bola nasledujúcimi zmenami podstatne zrevidovaná. Znenie zákona účinného do 1. júla 2021 zahŕňalo výslovný zákaz prevádzkovania hier alebo súťaží, skúšobných hier, lotérií alebo iných podujatí, ktoré podnecujú k účasti na hazardných hrách, vrátane hazardných hier na diaľku, mimo herní alebo webového sídla prevádzkovateľa hazardných hier. Takto formulovaný zákaz však nezahŕňal obyčajné zverejnenie informácií o hazardných hrách na webovom sídle prevádzkovateľa hazardných hier, z čoho vyplýva, že novým znením článku 10 ods. 19 zákona o hazardných hrách sa obmedzilo používanie marketingových opatrení, ktoré sú založené na zapojení zákazníka, a tým sa rozšírila pôsobnosť zákazu podnecovania k účasti na hazardných hrách, ktorý sa uplatňoval predtým.

- 21 Senát vo svojom rozšírenom zložení má preto pochybnosti, pokiaľ ide o dôsledky, ktoré musia vnútroštátne správne a súdne orgány vyvodit' zo zistenia, že v rámci legislatívneho procesu nebola dodržaná povinnosť podľa práva Únie týkajúca sa oznámenia technického predpisu ako v prejednávanej veci v prípade, že zmeny daného zákona predstavujú „technické predpisy“ v zmysle článku 1 ods. 1 písm. f) smernice 2015/1535 [omissis]. Senát v rozšírenom zložení kladie otázku, či sa smernica 2015/1535 musí vykladať v tom zmysle, že ustanovenie vnútroštátnej právnej úpravy, ako je zákon o hazardných hrách, ktorej ustanovenia sa musia v súlade s článkom 5 ods. 1 smernice 2015/1535 oznamovať v prípade, že sa považujú za „technické predpisy“ v zmysle článku 1 ods. 1 písm. f) tejto smernice, sa nemôže uplatňovať voči hospodárskym subjektom v konaniach na stanovenie zodpovednosti za správne priestupky, pokiaľ zmeny, ktoré boli v danom ustanovení vykonané, neboli oznámené, ale predtým prijaté znenie zákona oznámené bolo.
- 22 Vzhľadom na tieto okolnosti a s cieľom vyvrátiť pochybnosti, ktoré vznikli v súvislosti s výkladom a uplatnením ustanovení práva Únie relevantných pre dotknuté právne vzťahy v prejednávanom spore, je vhodné požiadať Súdny dvor o výklad predmetných právnych úprav Únie. Odpoveď na otázku uvedenú vo výroku tohto uznesenia má pre prejednávanú vec kľúčový význam, pretože umožní predovšetkým objasniť skutočný obsah ustanovení práva Únie a zaručiť prednosť práva Únie.

Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy [omissis], [omissis] [odkaz na ustanovenia procesného práva], Senát

rozhodol takto:

[omissis] [štandardné procesné formulácie]

Súdnemu dvoru Európskej únie sa predkladajú nasledujúce prejudiciálne otázky:

1. Predstavuje vnútroštátne právne ustanovenie, aké sa uvádza v článku 10 ods. 19 Lietuvos Respublikos azartinų lošimų įstatymas (zákon Litovskej republiky o hazardných hrách), „technický predpis“ v zmysle článku 1 ods. 1 písm. f) smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535 z 9. septembra

2015, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti, v rozsahu, v akom sa vzťahuje na informácie o hazardných hrách zverejnených na webovom sídle prevádzkovateľa hazardných hier?

2. Má sa smernica 2015/1535 vykladať v tom zmysle, že ustanovenie vnútroštátnej právnej úpravy, ako je zákon Litovskej republiky o hazardných hrách, ktorej ustanovenia sa musia v súlade s článkom 5 ods. 1 smernice 2015/1535 oznamovať v prípade, že sa považujú za „technické predpisy“ v zmysle článku 1 ods. 1 písm. f) tejto smernice, sa nemôže uplatňovať voči hospodárskym subjektom v konaniach na stanovenie zodpovednosti za správne priestupky, pokiaľ zmeny, ktoré boli v danom ustanovení považované za technický predpis vykonané, neboli oznámené, ale predtým prijaté znenie zákona oznámené bolo?

[omissis]

[omissis]

[štandardné procesné formulácie a zloženie súdu]

PRACOVNÝ DOKUMENT